

Det synes i og for sig mindre naturligt, at en Statsskat betales til en særlig Institution, og omvendt, at en Statsinstitution delvis faar sit Tilskud af Statskassen ad en Vej, ad hvilken Indtægterne indgaa med forskellige Beløb de forskellige Aar, ligesom Beløbet jo er forholdsvis lille for Anstaltens Budget. Paa den anden Side synes det naturligt, at ogsaa Indehaverne af salgbare Privilegier yde deres Bidrag til Apotekerfonden, naar denne — som nu foreslaaet — træder i Virksomhed med Opgaver, der ikke udelukkende berøre Indehaverne af personlige Privilegier. Under Hensyn til, at en af den nævnte Fonds Opgaver foreslaas at skulle være at yde Tilskud til Pensionering af Apotekere og tjenstgørende Farmaceuter, se Forslagets §§ 35 og 36, synes det ikke urimeligt, at ogsaa den det farmaceutiske Understøttelsesselskab hidtil tilfaldne Trediedel af Rekognitionerne tilfalder Fonden, saaledes at hele Rekognitionen kan behandles efter samme Regel. Da Ordene i Plakaten af 1845 „overdrages til en ny Ejer“ synes at frembyde Tvivl i de enkelte Tilfælde, hvor der paa Grund af særlige Forhold er blevet udstedt Bevilling for to Personer til i Forening at drive et Apotek med salgbart Privilegium, foreslaas det endelig at lade Justitsministeriet bestemme, om det i et enkelt Tilfælde skulde findes naturligt at sige, at der ikke har fundet nogen egentlig Overdragelse Sted, f. Eks. i Tilfælde, hvor Privilegiet gaar i Arv til en af dets tidligere Indehavere.

I et sidste Stykke foreslaas udtalt, at ingen kan drive mere end eet Apotek ad Gangen.

Til §§ 2 og 3.

For at faa de Bestemmelser, der have Hensyn til, at et Privilegium er ledigt, samlede paa et Sted, er der foretaget en Omredaktion af §§ 2 og 3.

Da det af det nys nævnte Hensyn til Lovens udtømmende Karakter er fundet naturligt i §§ 28—32 at optage selve Afgiftslovens Bestemmelser i Stedet for en Henvisning til disse, er der endvidere i § 3 ligesom i de paagældende andre Paragraffer foretaget den deraf flydende formelle Ændring.

Til § 4.

Slutningsordene ere ændrede for at udelukke den Misforstaaelse, at Justitsministeriet paa egen Haand skulde kunne bestemme, at et Hjelpeapotek skal være selvstændigt Apotek.

Til § 5.

I 1ste Stykke har man i Stedet for Kommissionsforslagets Ord „Fuldmyndighedsalder“ indsat „25 Aars Alder“, idet det synes naturligt her altid at kræve denne Alder, ligesom for Sagførere efter § 106 i Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909. For at afskære senere Tvivlsmaal foreslaas derhos den i Kommissionens Motiver indeholdte Udtalelse om, at det afgøres ved Justitsministeriets Skøn, om en Ansøger hidtil har vist uadæleligt Forhold, optaget i selve Lovteksten.

Medens Justitsministeriet fuldt ud kan slutte sig til Kommissionens Forslag om ikke at kræve nogen bestemt Karakter til farmaceutisk Kandidateksamen som Betingelse for Tildelelse af et personligt Privilegium til de Personer, som fremtidig bestaa den nævnte Eksamen, maa man finde det mindre naturligt, om de Personer, som under den bestaaende Ordning have slaaet sig til Ro med tredie Karakter og altsaa med Tanken om aldrig at kunne opnaa et personligt Privilegium, nu pludselig skulde faa tildelt en saadan Ret og optræde som Konkurrenter til deres Kolleger med Eksamen, der nu giver Adgang til personligt Privilegium. Ministeriet vil derfor iagttage som Regel ikke at indstille nogen Farmaceut til Privilegium, hvis denne før denne Lovs Ikrafttræden har afsluttet sin Uddannelse med 3die Karakter til Kandidateksamen. Da Ministeriet tiltræder Kommissionens Udtalelser Side 48 om, at anden Uddannelse end Tjeneste som Medhjælper paa et dansk Apotek meget ofte kan være gavnlige for den vordende Apoteker, finder Ministeriet ikke Anledning til at imødekomme et Andragende fra Medhjælpernes Side om Ændring i Kommissionens Forslag paa dette Punkt, idet man i det hele agter ogsaa i Fremtiden at benytte de hidtil fulgte Regler for Indstillinger om Tildelelse af Privilegier, med hvilke der formentlig har været almindelig Tilfredshed.

I 2det Stykke er om Forsikringens Form benyttet Ordlyden fra Lov om Forandring i Bestemmelserne angaaende Løfteds Anvendelse af 26. Marts 1909 § 1.

I 3die Stykke er efter Ordet „Bestyrer“ indføjet Ordene „paa eget Ansvar“, idet Bestemmelsens Ordlyd i modsat Fald vil afskære en examinatus pharmaciæ fra en vis paakrævet kortere Tid at bestyre Apoteket under Apotekerens midlertidige Sygdom eller Fraværelse, hvad Kommissionen i sin Betænkning Side 13 erklærer ikke at ønske udelukket. Idet der iøvrigt